

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קפ"ז ע"א

פרשת ואתה תצוה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קדישין, למיזן לשאר ממנן רברבן דעמין, בעוד דאיהי נטלא חדוה בבעלה, ולא יקטרגון חדוותא, בגין דיתרברבון (ס"א דיתעדנון) ביהוא מזונא, קרבנין דלהון סגיאין יתיר משאר יומין, בגין דיתעסקון בהו, ולא יתערבון לבתר בחדוה דישראל. ומאן חדוה דישראל, דא יומא תמינא דעצרת.

תרגום לעברית

ועוד, כלם נקראים סכות בשלמות, וכתוב סכת חסר, זה העולם התחתון שצריך באלו השבעה ימים קדושים לזון לשאר הממנים הגדולים של העמים, בשעה שהיא לוקחת שמחה בבעלה, ולא יקלקלו שמחתה, כדי שיתבלבלו (שיתעדנו) במזון ההוא, הקרבנות שלהם רבים יותר משאר ימים, כדי שיתעסקו בהם ולא יתערבו לבסוף בשמחה של ישראל. ומי היא שמחה של ישראל? זה יום שמיני עצרת.

טקסט הזוהר

ותא חזי, בעוד דאינון שאר ממנן חדאן, ואכלין ביהוא מזונא דמתקני לון ישראל. אינון מתקני כורסיא לקודשא בריך הוא מתתא, ולסלקא ליה לעילא, באינון זינין, ובחדוה, ובהלולא, ולאקפא מדבחה. כדין איהי סלקא, ונטלא ברפאן וחדוה בבעלה.

ובא ראה, בעוד שאלו שאר הממנים שמחים ואוכלים במזון ההוא שמתקנים להם ישראל, הם מתקנים כסא לקב"ה מלמטה, ולהעלות אותו למעלה באלו המינים, ובשמחה, ובהלל, ולהקריף המזבח. אז היא עולה ולוקחת ברכות ושמחה בבעלה.

טקסט הזהר

ושאר חיוון רב רבן ממנו דעמין, אכלן ומדקן ורפסן ואתגנו. ואיהי נקטא נפשאן בענוגין לעילא, כמה דאתמר. כיון דנחתא, והא נקטא כל ברפאן וכל קדושין וכל ענוגין, וישראל כל הני שבעה יומין הוו (ויקרא רצ"ד ע"ב) משכין לה באינון עובדין דקא עבדין ומקרבין בהדה, כדין נחתא לקרבא בבנהא, ולמחדי לון יומא חד, וההוא יומא איהו יומא תמינא, בגין דכל ז' יומין אחרנין בהדה. ועל דא איהו תמינא, ותמינא יומין כחדא. ובגין כה אקרי עצרת: כנישין. כנישין כלהו בהאי יומא. ואקרי שמיני, ולית שמיני אלא מגו שבעה.

תרגום לעברית

ושאר חיות גדולות ממנות העמים, אוכלות ושוחקות ורומסות וגזזנות. והיא נוטלת נפשות בענג למעלה, כמו שאמרנו. כיון שירדת, והיא לוקחת כל הברכות וכל הקדשות וכל הענוגים, וישראל כל אלו השבעה ימים היו מושכים אותה באלו המעשים שהם עושים ומקריבים לה, אז ירדת להתקרב בבניה ולשמח אותם יום אחד. והיום ההוא הוא יום שמיני, משום שכל שבעה ימים אחרים אתה. ועל זה הוא שמיני, ושמונה ימים כאחד. ומפני זה נקרא עצרת - בנוס. מתכנסים כלם ביום זה. ונקרא שמיני, ואין שמיני אלא מתוך שבעה.

כְּתִיב (איוב א) יְהִי שֵׁם יי' מְבֹרָךְ. מֵאִי מְבֹרָךְ. (אלא כלא ידעי), אֲבָל רָזָא חֲדָא יָדַע חַד מַחְבְּרָנָא, בְּמַדְבְּרָא אַחֲזִיאוּ לִיה בְּחֶלְמָא, וְרַבִּי יִצְחָק כִּפְתּוּרָא שְׁמִיה. מֵאִי מְבֹרָךְ. שִׁירוּתָא קָשָׁה, וְסוּפִיָּה רַךְ. מ'ב קָשָׁה, וְדִינָא אִיהוּ וְדָאִי. (ולבתר כך) כְּגוּוֹנָא דָּא, יוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה מ'ב, דְּהָא בְּמ'ב (וברזא דמ'ב) אַתּוּן אַתְבְּרִי עֲלֵמָא, וְעַל דָּא אַתְבְּרִי בְּדִינָא. לְבַתֵּר רַךְ, וְעַל דָּא תַנִּינֵן, כָּל שִׁירוּתִין קָשִׁין, וְסוּפָא דְלֵהוּן רַכִּין. (ס'א דא בְּמ'ב וברזא דמ'ב אתוון אתברי עלמא ועל דא אתברי בדינא לבתר כך כגוונא דא) בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה מ'ב קָשָׁה בְּדִינָא. בְּיוֹמָא דַּעֲצָרֵת רַךְ בְּחֶדְוָה.

תרגום לעברית

כְּתוּב (איוב א) יְהִי שֵׁם ה' מְבֹרָךְ. מֵהוּ מְבֹרָךְ? (אלאהכלידוע) אֲבָל סוּד אֶחָד יָדַע אֶחָד מַחְבְּרָנֵנוּ, בְּמַדְבַּר הָרְאוּ לוֹ בְּחֵלֹם, וְשָׁמוּ רַבִּי יִצְחָק מִכְּפֻתּוֹר. מֵהוּ מְבֹרָךְ? רֵאשִׁיתוֹ קָשָׁה וְסוּפּוֹ רַךְ. מ'ב קָשָׁה, וְדִין הוּא וְדָאִי. (ואחר כך) כְּעֵין זֶה יוֹם שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה מ'ב, שְׁהֵרִי בְּאַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם (ובסוד מ'ב) אוֹתִיּוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם, וְעַל זֶה נִבְרָא בְּדִין. לְבִסוּף רַךְ. וְעַל זֶה לְמַדְנֹו, כָּל הַהִתְחַלּוֹת קָשׁוֹת, וְסוּף הַכֹּל רַךְ. (זה מ'ב ובסוד של ארבעים ושתים אוֹתִיּוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם, וְעַל זֶה נִבְרָא בְּדִין לְבִסוּף כְּדִגְמַתְזָה) בְּיוֹם שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה מ'ב קָשָׁה, בְּדִין. בְּיוֹם שֶׁל עֲצָרֵת רַךְ, בְּשִׁמְחָה.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, מָה בֵּין דִּינָא עֲלָאָה, לְהָאִי דִּינָא. דִּינָא עֲלָאָה שִׁירוּתָא וְסוּפָא קָשָׁה, וְלִית מָאן דִּיקוּם בֵּיה, וְכָל מָה דְאֲזִיל אַתְתַּקַּף, וּבַתֵּר דְּשִׁאֲרִי, לָא סָלִיק מִנִּיה, עַד דְּאֲכִיל וְשִׁצִּי כָּלָא, דְּלָא אֲשַׁתָּאֵר כָּלוּם. אֲבָל דִּינָא אַחֲרָא דִּתְתָּא, שִׁירוּתָא קָשָׁה, וְכָל מָה דְאֲזִיל אַתְתַּחֲלֵשׁ, עַד דְּנִהִיר אֲנַפִּין, כְּגוּוֹנָא (ס'א דא דינא דנוקבא) דְּנוֹקְבָא דְחֵלֶשׁ חִילָהָא.

בא וראה מה בין דין עליון לדין זה. דין עליון תחלתו וסופו קשה, ואין מי שיצמד בו, וכל מה שהולך מתחזק, ולבסוף ששורה, לא זו משם עד שמכלה ומכרית הכל שלא נשאר כלום. אבל דין אחר שלמטה, ראשית קשה, וכל מה שהולך - נחלש, עד שמאיר פנים, כדגמת (זה דין של הגקבה) הנקבה שנחלש כחה.

טקסט הזוהר

אימתי אתער דינא דלעילא למשרי על עלמא. ביומא דטופנא. ועל דא לא אשתאר כלום בעלמא, בר ההוא תבותא דנח, דאיהי כגוונא עלאה, דסביל לההוא תוקפא. ואי לא דזמין קודשא בריך הוא, ואשתכח ברחמי על עלמא, כל עלמא אתאביד, דכתיב, (תהלים כט) יי' למבול ישב, ועל דא לא שריא דינא דלעילא על עלמא, דלא יכיל עלמא למסביל ליה, אפילו רגעא חדא.

תרגום לעברית

ממתי התעורר דין שלמעלה לשרות על העולם? ביום המבול. ועל זה לא נשאר כלום בעולם חוץ מהתבה ההיא של נח, שהיא כדגמא העליון שסבלה לפח הדין ההוא. ואולי שהזמין הקדוש ברוך הוא ונמצא ברחמים על העולם, כל העולם היה נאבד, שכתוב (תהלים כט) ה' למבול ישב. ועל זה לא שורה דין שלמעלה על העולם, שלא יכול העולם לסבל אותו אפילו רגע אחד.

טקסט הזוהר

אדהכי הוה רבי שמעון ככי וחדדי. זקפו עיינין, וחמו חמשה מאינון פרושים, דהוו אזלי אבתריה, למתבע ליה. קמו. אמר רבי שמעון, מכאן ולהלאה מה שמר. אמר, נהוראי סבא, בגין דנהוראי אחרא אית גבן. אזלו רבי שמעון ואינון חברייה עמיה תלת מילין,

אמר רבי שמעון, לאינון אחרנין, מה ארחא דא גבייכו. אמרו, למתבע ליה להאי סבא, דמימיו אנן שתאן במדברא. אתא רבי שמעון ונשקיה, אמר ליה, נהוראי שמך, ונהורא אנת, ונהורא עמך שרי.

תרגום לעברית

בתוך כך היה רבי שמעון בוכה ושמח. נשאו עינים וראו חמשה מאלה האנשים הפרושים שהיו הולכים אחריו לבקש אותו. עמדו. אמר רבי שמעון, מכאן והלאה מה שמך? אמר, נהוראי סבא, משום שיש נהוראי אחר אצלנו. הלכו רבי שמעון והחברים האלה עמו שלשה מילין. אמר רבי שמעון לאלו האחרים, מה דרך זו אצלכם? אמרו, לבקש את הזקן הזה, שממיו אננו שותים במדבר. בא רבי שמעון ונשקו. אמר לו, שמך נהוראי, ואור אתה, ואור עמך נמצא.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קפ"ז ע"ב) ◆

טקסט הזהר

פתח רבי שמעון ואמר, (דניאל ב) הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהורא עמה שרא. הוא גלה עמיקתא ומסתרתא, קודשא בריך הוא גלי עמיקתא ומסתרתא, דכל עמיקין סתימין עלאין איהו גלי לון. ומאי טעמא גלי לון. בגין דיידע מה בחשוכא. דאלמלא חשוכא לא אתידע נהורא. ואיהו ידע מה בחשוכא. ובגין כך גלי עמיקתא ומסתרתא, דאי לאו חשוכא לא יתגליין עמיקין ומסתראן. ונהורא עמה שרא. מאן נהורא דא. נהורא

תרגום לעברית

פתח רבי שמעון ואמר, (דניאל ב) הוא מגלה עמקות ונסתרות, יודע מה בחשך, והאור שורה עמו. הוא גלא עמיקתא ומסתרתא - הקדוש ברוך הוא מגלה עמקות ונסתרות, שכל הדברים העמקים והסתומים העליונים הוא מגלה להם. ומה הטעם מגלה להם?

משום שידע מה בחשוכא. שאם לא היה החשך, לא נודע האור. והוא ידע מה בחשך, ומפני כך מגלה עמקות ונסתרות. שאם לא החשך, לא יתגלו הדברים העמקים והנסתרים. ונהורא עמה שרא - מהו אור זה? אור שמתגלה מתוך החשך.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.